

Madona, ki stoji v Vilfanovem znamenju v Stražišču, je bila prinesena iz Šmarjetne gore. Je 88 cm visoka, lese, novo polihromirana, sreda 16.stol. Fr. novejše delo. prvotno bržkone sploh ne Pieta.

Stele, XV, 23.7.1922, str.11.

Cerkev je imela tri altarje: veliki sv. Marjete, na evang. strani sv. Elizabete, na listovi strani sv. Katarine. Ker je pa vladala v cerkvi velika zanemarjenost, je bile po škofevi deležbi treba več popravila. Dne dki so bili majhni.

Fr. Pokorn: Fara Šmartin pred Kranjem v 17. stol. , IMK VII., 1897, str.55.

Pričetek cerkvice na Šmarjetni gori namani znan, vendar pa nam li stine (Šmartinski farni arhiv) povedo, da je bila že v starih časih sezidana, ale malo obiskana. Da bise njeno obiskovanje poživilo in pobožnost pomnožla, je tedaj ji šmartinski župnik Henrik Gorjanski (de Goryach) dne 10. avg. 1342. ustanovil beneficij in založil glavnico, da je mogel stalni kaplan sv. Marjete od tega živeti in cerkvi služiti. Cerkvica ni bila velika, vendar je bila tolika, da je ustrezala potrebam, kakor se more posneti iz razvalin. Imela je tri altarje: glavni oltar sv. Marjete, na evangelijski strani sv. Elizabete, na listovi strani pa sv. Katarine, tedaj tistih svetnic, ki so še danes na Slovenskem cenjene: prva zoper hudo uro in točo, drugo zoper bolezni, tretjo pa za pravi um in pamet. Ko je koncem avgusta 1.1631. škof Rajnald Škrlič obiskal to cerkev, je bila v njej taka zanemarjenost, da je moral vizitaor odrediti mnogo popravil. Da bi si zopet pridobili obiskovalce, so 1.1648. dobili za njo iz Rima odpustke. V 18.stol. je cerkev vedno bolj pešala, tako da je za časa cesarja Jožefa II. bila že v popolnem propadu.

F. Pokorn: Cerkev na Šmarjetni gori pri Kranju, IMK XIII., 1903., s. f. 49., 5.

na imajo pri
GRADIŠČE (pri Skofji Loki) - p.c. S. Majete (varvalina) → *Imajo pri 1.*

Die Z.K. bringt eine Sicherung der oberhalb des Einganges an der ehemaligen Fassade befindlichen Wandmalereien des 15. Jahrh. in Anregung.

MDZK: št.III.F.6, 1.1907: Sitzungsberichte, str.272.